

תת"ע 3207/02/19 - עורסאן זיאדנה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3207-02-19 מדינת ישראל נ' עורסאן זיאדנה
תיק חיצוני: 11150814769

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	עורסאן זיאדנה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 13.2.19 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של אי ציות לאור אדום ונגזר עליו קנס בסך 1,700 ₪.
3. ב"כ המבקש טען כי אי התייצבותו של המבקש לדיון נבעה מכך שלא ידע אודות הדיון. טען כי המבקש הגיש בקשה להישפט אך מעולם לא קיבל זימון לדיון. טען כי המבקש לא ביצע העבירה המיוחסת לו. טען כי בתי המשפט עמדו על סוגיה זו בשורה ארוכה של פסקי דין, וקבעו לא אחת, כי כי בעל דין זכאי לקיומם התקין של ההליכים המקדמיים עובר למתן פסק הדין. לאור האמור ביקש להורות על ביטול פסק הדין וליתן למבקש יומו בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש ועיינתי באישור המסירה החלטתי לדחות הבקשה אף בהיעדר תגובת ב"כ המשיבה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נמסר לידי הנמען הרשום, כאשר בשם המקבל וחתימתו מופיע השם "כאמלה". בנסיבות אלה, בוצעה מסירה כדיון. המבקש לא התייחס לאישור המסירה הסרוק בתיק ולא צירף תצהיר מטעמו. בנסיבות אלה, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ולא הפריך את חזקת המסירה. המבקש אף לא פירט כיצד ומתי נודע לו אודות פסק הדין, כאשר מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על קנס נמסרה לידי הנמען הרשום בתאריך 19.2.19, כאשר בשם המקבל וחתימתו מופיע גם כן השם "כאמלה".

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק בעפ"ת 71874-01-18 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם העונש הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 20.6.19.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ט אייר תשע"ט, 24 מאי 2019, בהעדר הצדדים.